

LONDON NÉPESSÉGE

Az olykor utcai harcokba torkolló faji feszültségek ellenére London bevándorlók nemzedékeit olvasztotta magába. Belső-London lakosságának több mint negyede az országhatárokon kívül született. Ízig-vérig kozmopolita világvárosról van tehát szó.

London, ez a hatalmas olvasztótégely először a keltákat, rómaiakat, szászokat, angeleket, jütöket, dánokat és normanokat olvasztotta be. Az első ázsiai betelepülők 1579-ben érkeztek, őket követték az indiánok, hugenották, fiek meg Kelet-Európa menekültjei. És mindig ott volt a vidék népe, amely szerencsét próbálni érkezett a fővárosba, vagy mert névtelenségre vágyott, esetleg újra kívánta kezdeni az életét. Napjainkban London 7,2 milliós lakosságának több mint harmada valamely etnikai kisebbséghez tartozik. A brit fővárosban csaknem 300 nyelvet beszélnek, többek között az elefántcsontparti abem, valamint a dél-afrikai zulu nyelvet. 1990 óta több mint 200 000 ember talált itt menedékre. Közöttük igen magas az indiaiak és a pakisztániak aránya, akik immár hazájuknak érzik Nagy-Britanniát. Az éttermek és a kórházak számottevően támaszkodnak a bevándorlók – elsősorban kétkezi – munkájára.

A cockney

Van-e vérbeli londoni? Talán annak tekinthetjük a cockneykat, a „cockneység” azonban inkább lelkialkat, mint génállomány kérdése. Eredeti meghatározása – miszerint az, aki hallja még a City Cheapside nevű kerületében lévő St Mary-le-Bow templom harangját – napjainkra a legtöbb londonit kizárná. Hiszen

a Cityben alig laknak, s a harangszó sem haltszik messzire.

A mai cockneyktől senki sem várja el, hogy fehérek és angolszászok legyenek, akadnak közöttük olaszok, a nyugat-indiai-szigetekről származók, zsidók vagy éppen pakisztániak is. Még csak londoniaknak sem szükséges lenniük, hiszen a magas árak a város határain túlra szorították őket. A szomszédos kisvárosokban, például Stevenage-ban jókora cockney lakosság települt meg. Mi tesz akkor cockneyvá valakit? Bizonyos hagyományok, egy meghatározott városi réteg jellegzetes viselkedése, pergő nyelve, mindenekelőtt pedig a humora (így volt ez már Shaw idejében is). A cockneyhoz sajátos londoni

Előző oldalak: Chelseai inas szolgálatban

Balra: A rend őre is mulat a Notting Hill-i Karneválon

Jobbra: Cockney virágárus a Columbia Road-i piacon

